

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 29 มีนาคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 23 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 เมษายน 2487

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

และโดยที่มีเหตุฉุกเฉินซึ่งจะเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้ทันทั่วทั้งมิได้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 52 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกำหนดนี้ให้เรียกว่า “พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช 2487”

มาตรา 2 พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 145 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 145 ในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ ให้รีบส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไปเสนอข้าหลวงประจำจังหวัด แต่ทั้งนี้มิได้

ตัดอำนาจพนักงานอัยการที่จะจัดการหย่างใดแก่ผู้ต้องหาตั้ง
บัณฑิติไว้ในมาตรา 143

ในกรณีที่ข้าหลวงประจำจังหวัดมีความเห็นฟ้องด้วยคำสั่ง
ไม่ฟ้อง ถ้าอธิบดีกรมตำรวจเห็นสมควร ก็ให้มีอำนาจ
เรียกสำนวนการสอบสวนพร้อมกับคำสั่งไม่ฟ้อง และความ
เห็นของข้าหลวงประจำจังหวัดไปพิจารณา และอาจทำความ
เห็นแย้งได้

ในกรณีที่ข้าหลวงประจำจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจ
มีความเห็นแย้งคำสั่งไม่ฟ้อง ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดหรือ
อธิบดีกรมตำรวจ แล้วแต่กรณี รับส่งสำนวนการสอบสวน
พร้อมกับความเห็นที่แย้งกันไปยังอธิบดีกรมอัยการเพื่อช้ขาด
แต่ถ้าคดีจะขาดอายุความหรือมีเหตุอย่างอื่นอันจำเป็นต้อง
รับฟ้อง ก็ให้ฟ้องคดีนั้นตามความเห็นของข้าหลวงประจำ
จังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจไปก่อน

บทบัญญัติในมาตรานี้ให้นำมาบังคับในการที่พนักงาน
อัยการจะอุทธรณ์ ตีค่า หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์และถอนตีค่า
โดยอนุโลม "

ตอนที่ 23 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 11 เมษายน 2487

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 147 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ห้ามมิให้พนักงานอัยการฟ้องคดีนั้น เว้นแต่จะได้มีการสอบสวนตามบทบัญญัติในวรรคก่อน หรือได้มีคำสั่งให้ฟ้องของอัยบดีกรมอัยการ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี